

Paraenesis ad ascetas (ordine alphabetico)

Παραίνεσις ἀσκηταῖς κατὰ στοιχεῖον

Ἀρχὴ ἀποταγῆς μοναχοῦ φοβεῖσθαι τὸν Κύριον· ἄφοβος δὲ μοναχὸς ἕξω τῶν πυλῶν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀυλισθήσεται. Ἀρχὴ ζωῆς ἀγαθῆς μοναχοῦ γνῶσις Θεοῦ· ἀγνωσία δὲ Θεοῦ σκοτίζει ψυχὴν μοναχοῦ. Ἀγαθὴ κληρονομία μοναχοῦ σωφροσύνη καὶ ἀγιασμός· ἀποκληρονόμος δὲ γίνεται πατέρων ὁ ἐκτὸς τούτων μοναχός. Ἄσκησις μοναχοῦ μελέτη τῶν γραφῶν καὶ ποιήσις ἐντολῶν Θεοῦ· ἀνάσκητος δὲ ἐστὶν ὁ μὴ ἐν τούτοις ἀναστρεφόμενος μοναχός. Βρῶσις μοναχοῦ τὸ ποιεῖν τὸ θέλημα <τοῦ Θεοῦ, βρῶμα δὲ> αἰσθητὸν οὐ παρίστησι τῷ Χριστῷ μοναχόν, ἀλλ' εἰς κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἄφε 339 δρῶνα ἐκπορεύεται. Βῆμα μοναχοῦ σεμνῶς κινούμενον ἐκτριβέτω βαθμοὺς ἐκκλησίας· βῆμα δὲ μοναχοῦ ἄσεμνον μὴ ἐκπορευέσθω ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Βίος μοναχοῦ ἀκηλίδωτος ἔστω, μὴ χλευαζόμενος ὑπὸ γυναικαρίων σεσωρευμένων ἀμαρτίας· βέλος γὰρ πειρατηρίου ἐστὶν ἐν καρδίᾳ μοναχοῦ γυνὴ ἐταιριζομένη ἐν οἰκίᾳ. Βουλή μοναχοῦ μετὰ συνετοῦ γινέσθω· βουλή δὲ ἀσυνέτου μὴ κατοικεῖτω ἐν καρδίᾳ μοναχοῦ. Γρηγορῶν μοναχὸς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐκδιώκει νυκτερινὰς φαντασίας. Γαυριῶν μοναχὸς ἐπὶ κατορθώμασι καὶ καθεύδων, ἴστοὺς ἀράχνης ὑφαίνει. Γενναῖος μοναχὸς τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ ἐκφεύγει βρόχους διαβολικούς. Γήινος μοναχός, καὶ εἰς γῆν νενευκώς, πᾶσι σατανικός. Γνώμη μοναχοῦ διαπαντὸς ἔστω πρακτικὴ ἔργων ἀγαθῶν. Γυμνάσιον μοναχοῦ λογισμοὶ ἐπάλληλοι. Γρηγόρησις μοναχοῦ πιστοῦ πραῖνει λογισμοὺς ῥυπαροῦς. Γεώργιον μοναχοῦ ψυχὴ ἀγαθὴ καρποφοροῦσα εὐαγγελικῶς. Γεωργῶν ταύτην μοναχός, φάγεται τὸν καρπὸν αὐτῆς. Γλυκὺς 340 καρπὸς ἐν στόματι, τῶν ἰδίων ὁ μισθός. Δύναμις ἀθάνατος μοναχοῦ ἀκτημοσύνη βαστάζουσα τὸν σταυρόν· δεινὸν γὰρ παρὰ μοναχοῖς φιλαργυρία, ἀποκλείουσα βασιλείαν οὐρανῶν. Δὸς καρδίαν, μοναχέ, εἰς ὦμους σου, ἵνα τῷ νοῦ καὶ τῷ πρακτικῷ ἀποδιώξης ἀπὸ σοῦ τὸν ἀντικείμενον. Δῶρον ἀγαθὸν μοναχοῦ παρθενία, ἀρματηλάτην αὐτὸν εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα σὺν τῷ Ἡλίᾳ· διό, μοναχέ, ταύτης ἐραστὴς γενόμενος, ἐπίβηθι τῷ πυρίνῳ ἄρματι δροσιζόμενος ὀχετοῖς δυσίν. Δάκρυον ἐξ ὀφθαλμῶν προχεόμενον, δένδρον ζωῆς εἰς ὕψος ἐγειρόμενον ταπεινοφροσύνης δυνάμει· κεκτημένος τοῦτο μοναχὸς τρυγήσει τοὺς ἀγαθοὺς καρπούς. Δύναμις παρθενίας ἀποχὴ βρωμάτων· ὁ δὲ κραιπαλῶν μοναχὸς σπιλώσει σάρκα αὐτοῦ. Δημοσιεύων μοναχὸς δόμα αὐτοῦ, βδελυχθήσεται, καὶ ἀκούσεται παρὰ Χριστοῦ· ἀπέχεις τὸν μισθόν σου· δυσωπούμενος δὲ ἐξειπεῖν, λήψεται μισθὸν παρὰ τοῦ τὰ κρύφια γινώσκοντος Χριστοῦ. Διδούς μοναχὸς τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ, μὴ ἐπαιρέσθω· δεόμενος δὲ τοῦ Θεοῦ λεγέσθω· Δέσποτα, 341 ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω· παρὰ σοῦ λύτρωσιν ψυχῆς μόνον ζητῶ. Εὐχομένου μοναχοῦ καθαρῶς ἐν νυκτεριναῖς προσευχαῖς, εἰσακούσεται Κύριος· ἐν ἡμέρᾳ δὲ τοῦτον λαμπρυνεῖ ὁ Θεὸς καὶ ὡς ἡμέραν καθ' ἡμέραν ἀναδείξει αὐτόν. Ἐλεήμων μοναχὸς φιλάδελφος ἔσται καὶ κληρονομήσει τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν. Ἐν ὑπερηφανίᾳ μοναχοῦ οὐκ ἀναπαύσεται Κύριος· ἐν ταπεινοφροσύνῃ δὲ αὐτοῦ ἀναπαύσεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ἐνθύμησις μοναχοῦ διαπαντὸς ἔστω ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐν τάχει κληρονομήσει αὐτήν. Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστω ὁ χιτῶν τοῦ μοναχοῦ ἄσπιλος· οὐχ ὁ ὑφαντός, ἀλλ' ὁ πνευματικός· ἐν μέσῃ γὰρ νυκτὶ ὁ τοιοῦτος συνεισελεύσεται τῷ Νυμφίῳ. Ἐλαιὸν ἐπικομιζέσθω μοναχός, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου· ἕξω γὰρ μένει μοναχὸς μετὰ τῶν μωρῶν πέντε παρθένων, ὁ μὴ ἐλαίῳ φαιδρύνων τὴν ἑαυτοῦ λαμπάδα. Ζωὴ μοναχοῦ κατὰ μίμησιν Ἀγγέλων γινέσθω, καταφλέγουσα ἀμαρτίας· ζωὴ γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν μετανοούντων ὀλοκάρπωσις. Ζωὴ μοναχοῦ χα 342 ρακτηριζέτω

τὰ μέλη αὐτοῦ νενεκρωμένα πρὸς ἐπιθυμίαν ὑπάρχοντα· ζωὴ γὰρ Ἰωάννου καὶ βίος, ὑπογραμμὸς γέγονε τῶν μοναχῶν. Ζάλης δαιμόνων ἀπὸ μοναχῶν φευγέτω· γαλήνη Ἀγγέλων παρὰ μοναχοῖς χορευέτω. Ζάλης δαιμονικῆς ἐπερχομένης κρατεῖτω μοναχὸς θυμοῦ· ζωὴ γὰρ μοναχοῦ ἐν πραότητι καὶ ὑπομονῇ γνωρίζεται. Ζέων τῷ πνεύματι μοναχὸς ἀποδιώκει τὸν Διάβολον· ζηλῶν δὲ ἀνόμως ὁ μοναχὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνόμως ἐπισπᾶται τὸν Διάβολον. Ζύμη κακίας μὴ ὀνομαζέσθω παρὰ μοναχοῖς· ἀγάπη δὲ εἰλικρινῆς κρατεῖτω μοναχῶν. Ἦλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ τοῦ μοναχοῦ. Ἦσυχος μοναχὸς οὐ τaráσσει ἀδελφούς· κραυγὴ δὲ μοναχοῦ διαστρέφει μονήν. Ἦχον ψαλμωδίας μὴ ἀπαναίνου, μοναχέ· αὕτη γὰρ ἡ τῶν Ἀγγέλων ὑμνολογία. Ἦχον θεάτρων διαβολικῶν φεῦγε, μοναχέ· αὕτη γὰρ ἡ τῶν δαιμόνων ἀπάτη. Ἦτω ἐπὶ τοῦ μετώπου σου διαπαντὸς ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, μοναχέ· ἦτω καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου διαπαντὸς ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος, ἀσκητά. Ἦσυχία 343 μοναχοῦ μετὰ καθαρᾶς καρδίας, δυσωπεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ἦθος χρηστὸν μοναχοῦ φιλαδελφίαν ἐργάζεται καὶ μάχην ἀποδιώκει. Ἦρμοσμένος τῷ Κυρίῳ μοναχὸς μὴ ἐκδιδύτω ἑαυτὸν τῷ Διαβόλῳ, ἵνα μὴ καταισχυνηθῇ ἐπὶ τοῦ νυμφῶνος. Θυρεὸς μοναχοῦ ἀκαταμάχητος, ὕμνος Ἀγγέλων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· θάνατος δὲ μοναχοῦ ὕπνος ὑπὲρ ὕμνον ἀγαπώμενος. Θησαυρὸς μοναχοῦ ἀκτημοσύνη ἐκούσιος· θειότατός ἐστιν ὁ ταύτην ἐπανηρημένος μοναχός. Θησαύρισον, μοναχέ, ἐν οὐρανῷ· ἀπέραντοι γὰρ οἱ τῆς ἀπολαύσεως αἰῶνες. Θεωρία μοναχοῦ ἐν Γραφαῖς ἀγίαις γινέσθω. Θύρα μοναχοῦ μὴ μοχλοῖς σιδηροῖς κλειέσθω, ἀλλὰ τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ στηριζέσθω. Θεοσέβεια μοναχοῦ ἐν φιλοξενίᾳ γνωρίζεσθω, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει κατευθυνέσθω. Θαυμαστὸν πρόσωπον μοναχοῦ διὰ προσευχῆς γίνεται, καὶ διὰ ἐλεημοσύνης γνωρίζεται. Ἰλαρὸς τῇ ὄψει μοναχὸς ἀσκητῶν ἀνάπαυσις ἔσται καὶ λογισμῶν πονηρῶν καθαιρέτης. Ἰωάννης σου ὑπογραμμὸς γενέσθω, μοναχέ, τρίχας καὶ 344 μήλου περιβεβλημένος, ἵνα Ἠλίας τῇ μηλωτῇ σκεπάσας εἰς οὐρανοὺς ἀναγάγῃ σε. Ἰάκωβος χαίρειν προτρέπεται ἐπὶ ταῖς προσπιπτούσαις συμφοραῖς ὑπομονὴν ἐκδιδάσκων. Ἰωάννης σε πρὸς τὸν ἐν ἀρχῇ Λόγον καθωδήγησεν. Ἰκμάς ἐν μετώπῳ ἰλαρότητος πνευματικῆς γινομένης μοναχοῦ, εὐφραίνει πλῆθος μοναχῶν. Ἰταμὸς μοναχὸς σκορπίζει σύλλογον ἀδελφῶν. Ἰσότης ἐπὶ μοναχῶν ὑπερηφανίαν ἐξορίζει καὶ ταπεινοφροσύνην εἰσοικίζει. Ἰσάγγελος γίνεται μοναχός, κοιλίας καταφρονῶν καὶ κραιπάλην οὐκ ἀγαπῶν. Κάλλος ἀμήχανον ἐν ψυχῇ μοναχοῦ, παρθενία ἐκλάμπουσα· κάκιστον δὲ πρόσωπον μοναχοῦ, παρθενίας ἐσπιλωμένης. Κάκιστον μοναχῷ κακία συνείσακτος ὡς πῦρ ἐπὶ καλάμης. Κόσμον πατήσας μοναχός, Χριστῷ συνόμιλος γίνεται· κόσμου δὲ πράγμασιν ἐμπεπλεγμένος, οὐκ ἀρέσει τῷ στρατολογήσαντι Χριστῷ. Κῆρυξ πιστότατος βασιλείας οὐρανῶν μοναχὸς ἀφιλάργυρος· κακῶς δὲ ἀπολλύμενος ὁ φιλαργυρίαν νοσῶν. Κόσμος νεανίσκου μο 345 ναχοῦ σωφροσύνη ἀνεπισκόπητον κεκτημένη παρθενία. Κειμήλιον μοναχοῦ ὑπακοή· ὁ κεκτημένος αὐτὴν εἰσακουσθήσεται παρὰ Κυρίου. Κακία μὴ αὐλιζέσθω ἐν καρδίᾳ μοναχοῦ· ἀγαθωσύνη δὲ πλεοναζέσθω ἐν ἔργοις αὐτοῦ. Λόγον ἀγαθὸν ἐξερευγέσθω μοναχός, καὶ λαλείτω ἐν στόματι αὐτοῦ λόγους Ὑψίστου. Λιμὸν ἐκούσιον ἀναλαβέτω μοναχὸς τοῦ ταπεινώσαι γῆϊνον σῶμα καὶ ὑψῶσαι οὐρανοπολίτην ψυχὴν. Λόγον ἀληθείας φθεγγέσθω μοναχός, καὶ ψεῦδος ἐξορίζεσθω ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Λόγον σκληρὸν ἐὰν ἀκούσῃ μοναχός, μὴ θρασυνέσθω, ἀλλὰ ὑποπιπτέτω· λήψεται γὰρ τῆς εἰρήνης μισθὸν πιστόν, καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, τῆς εἰρήνης μεσίτης γενόμενος. Λιγυρῶς φθεγγόμενος μοναχὸς ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἐκ λιθίνης καρδίας προσκαλεῖται δάκρυα. Λέων φοβερὸς τοῖς ὀνόμασι· οὕτως μοναχὸς λογισμοῖς ἐπιθυμίας. Λύων μοναχὸς ἀκαίρως νηστεῖαν, ὡς ὁ κατασκάπτων πύργον ἐκ θεμελίων. Λαίλαψ ἐγείρων κονιορτὸν ἐν τῷ πεδίῳ, οὕτως μονα 346 χὸς ὑπερήφανος ἐγείρων ὄργας ἐν μοναστηρίῳ. Λιμὴν ἀχείμαστος πλοίοις, οὕτως ἔστω

μοναχὸς ἐν μοναστηρίῳ. Μίμημα Ἀγγέλων μοναχὸς ἐπὶ γῆς ἀγαθῆς, ὃς οὐκ ἐτρώθη τοξεύματι ἡδονῆς. Μὴ σπεύσης, μοναχέ, ἐν ὑπερηφανία, ἵνα μὴ πέσης πτώμα ἐξαίσιον. Μιμητῆς γενοῦ, μοναχέ, τῆς ταπεινοφροσύνης Παύλου, ἵνα καὶ συγκληρονόμος γένῃ τῶν Ἁγίων. Μίμησαι τὸν τελώνην, μοναχέ, ἵνα μὴ σὺν τῷ Φαρισαίῳ κατακριθῆς. Μωυσέως τὸ πρᾶον ἐπίλεξαι, μοναχέ, ἵνα σου τὴν καρδίαν ἀκρότομον οὔσαν εἰς λίμνας ὑδάτων μεταβάλλῃ Θεός. Μετὰ ταῦτα λέξεις, ὡς πεῖραν λαβών· τί καλὸν ἢ πραότης! Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. Μὴ σκληρὸς φανῆς, μοναχέ· μνήσθητι ὅτι οὐδεὶς σκληρὸς γεγονὼς ὑπέμεινεν. Μὴ τὸν Ἄβελ καταλιπών, μοναχέ, τῷ ὑπερηφάνῳ Κάϊν προστεθῆς, καὶ τῶν ἐκείνου τιμωριῶν συμμετοχος γένῃ. Μάθε ὡς καλὸν ἢ ταπεινοφροσύνη, καὶ ταύτην ἔκλεξαι σεαυτῷ· ἀνάγει γὰρ πρὸς οὐρανόν. Μισθὸς ἀγαθὸς σοι πρόκειται, μοναχέ, τῆς ταπεινοφροσύνης, ἢ τῶν οὐρανῶν βασιλεία· ταύτης μὴ ἀμελήσης. 347 Νέος μοναχὸς στηριζέσθω ἐπὶ σωφροσύνη, κενοδοξίαν παρορῶν. Νεόφυτον ἡγιασμένον ὑπὸ Θεοῦ μοναχὸς σωφροσύνη ἀρδευόμενος. Νηστεία χαλινὸς μοναχοῦ· ὁ ρίπτων αὐτήν, ἵππος θηλυμανῆς εὐρίσκεται. Νέος μοναχὸς ἀχαλίνωτος ἀφειδῶς ἀμαρτάνει. Νίπτων μοναχὸς πόδας ὀσίων, λαμπρύνει καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἔξει θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς. Νίπτων μοναχὸς πόδας ἀμαρτωλῶν ἀδιακρίτως, εὐλογίαν ἀπολλυμένων ἐφ' ἑαυτὸν ἐπισπάται. Νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργάζεται μοναχὸς ἐγρήγορος, εὐχαῖς προσεδρεύων. Νύσσων μοναχὸς καρδίαν αὐτοῦ, προχέει δάκρυον καὶ οὐρανόθεν ἔλεον προσκαλεῖται. Νᾶμα θεῖον ἐν στόματι μοναχοῦ, ψαλμὸς ἐξομολογήσεως· ὁ κεκτημένος αὐτήν τέλειός ἐστι. Ξύλον ζωῆς ἐπὶ γῆς μοναχὸς ἀπαθῆς. Ξύλον ζωῆς αἰωνίου ἐν οὐρανοῖς μοναχὸς ἀπλανῆς. Ξένον θέαμα ἐν οὐρανοῖς μοναχὸς ἐπὶ γῆς ἀγγελικὸν ἐπανηρημένος βίον. Ξίφος ὀξύτατον κατὰ τοῦ Διαβόλου ψαλμὸς ἐν στόματι μοναχοῦ. Ξύλον ξηρὸν ἐπὶ Ἐλισσαίου σίδηρον εἴλκυσεν ἐκ βυθοῦ· ξηρὸν δὲ 348 σῶμα ὑπὸ νηστείας γενόμενον ἐπὶ μοναχοῦ, ψυχὴν ἐκ βυθοῦ ἀνιμάται. Ξηραίνει ἡδονῶν ὀχετοὺς νηστεία μοναχοῦ. Ξίφος κατὰ τῶν παθῶν γρηγόρησις μοναχοῦ ἐν προσευχαῖς ἀκουομένη. Ξενισμὸς μοναχοῦ μετὰ λαχάνων, γινόμενος ἐν ἀγάπῃ, ἀγαθὸν ὑπὲρ στέαρ ὀλοκαυτωμάτων. Ξένια καὶ δῶρα ἀπατᾶ σοφούς· ὁ δεχόμενος αὐτὰ ἐπὶ ἀδικία ἐτέρων, οὐκ ἔστιν ἀσκητῆς. Ὅρος νηστείας μοναχοῦ ἀποβίωσις· πρὸ τελευτῆς μὴ ἀπόσχη αὐτῆς. Ὅρος προσευχῆς μοναχοῦ ἀόριστος· ἐν παντὶ γὰρ καιρῷ εὐλογεῖν τὸν Κύριον, ἀγαθόν. Ὁ ὄνειδιζων μοναχοὺς ἀσκητῆς ἀδόκιμος, καὶ παρὰ ἀνθρώποις βδελυκτός. Ὁ μὴ κρατῶν γλώσσης αὐτοῦ μοναχὸς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, οὐδὲ παθῶν κρατήσῃ εὐχερῶς ὁ τοιοῦτος. Ὁρμιζόμενος μοναχὸς ἀναιρεῖ ψυχὴν αὐτοῦ καὶ κατατιτρώσκει βέλεσιν ὀξυτάτοις τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ. Οὐαὶ μοναχῷ τῷ δικαιοῦντι αὐτὸν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· βδελυκτός γὰρ ὁ τοιοῦτος παρὰ Θεῷ. Ὁ κνηρὸς μοναχὸς μελετήσῃ λόγους ματαίους καὶ ἡ ὁμιλία αὐτοῦ ἔσται ἀπατηλή. Ὁ ξὺς μοναχὸς ἐμπεσεῖται εἰς πειρασμόν, ὁ δὲ 349 πρᾶος καταπαύει ὀργήν. Ὁ πεπορθῶς ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ μοναχὸς πεσεῖται· ὁ δὲ πεπορθῶς ἐπὶ εὐλαβείᾳ στήσεται. Ὁ ἐξουθενῶν τὸν πλησίον, ὡς ἀμαρτωλόν, ταλαίπωρος, ὁ δὲ προτιμῶν τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ ὑψωθήσεται. Παγκρατιάζων μοναχὸς βδελυχθήσεται, καὶ ἐν ὄψεσιν ἀξίων ἀτιμασθήσεται. Πρὸ πειρασμοῦ καθόπλιζε σεαυτόν, μοναχέ· συμβήσεται γάρ, ἵνα ἐν τῷ πειρασμῷ δόκιμος ἀναφανῆς. Πλοῦτον καὶ πολυσαρκίαν μὴ κτήσῃ, μοναχέ· ἢ γὰρ στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸς τὰ μὴ συμφέροντα ἀπωθεῖται. Παύλου γενόμενος μαθητῆς, λέγε σὺν αὐτῷ· ἡγήμαι πάντα σκύβαλα, ἵνα Χριστὸν κερδήσω. Πῦρ καιόμενον ἐντὸς μοναχοῦ, ἡδονὴ ἐκ κραιπάλης ἀναπτομένη. Πηγὴ ἀέναος ὁ Χριστός· ἐκ ταύτης ἀρυόμενος, μοναχέ, τὴν δυσώδη πυρκαϊὰν κατάσβεσον. Πλοῦτος ἐν χερσὶ κατεχόμενος, καὶ πολυσαρκία ἐκ κραιπάλης συνισταμένη, οὐκ εἰσδεχθήσονται εἰς πύλας οὐρανῶν. Πεπορθῶς οὐκ ἔσο, μοναχέ, μὴ ἐπὶ πλούτῳ καὶ πολυσαρκίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀκτημοσύνη καὶ ἐγκρατεῖᾳ, ἵνα μὴ ἕξω τῶν πυλῶν στῆς.

Πεποιθὼς μοναχὸς ἐπὶ περιβο 350 λῆ γένους καὶ εὐγενεΐα σώματος ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ διὰ Χριστὸν ταπεινός, ὑψωθήσεται. Ῥῆμα πονηρὸν μὴ προφερέτω μοναχός· ἄμπελος γὰρ ἀκανθοφόρος γίνεται. Ῥῆμασι γλυκυτάτοις λαλείτω μοναχὸς τῷ πλησίον· μέλι γὰρ πικρίαν οὐκ ἔχει. Ῥάθυμος μὴ γινέσθω προστάτης δικαιοσύνης ἔργων· ἢ γὰρ μέλισσα διαπαντὸς ἐργάζεται. Ῥεῖθρον Ἰορδάνου καθάρσιον ἀμαρτημάτων· Χριστὸς τοῦτον ἠγάσεν. Ῥεῖθρον δακρύων μοναχοῦ, ἄφεις ἀμαρτημάτων· ὁ Χριστὸς εἶπε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσονται. Ῥιπίζεται κοῦφος μοναχὸς ὑπὸ λαίλαπος λογισμῶν· ῤῆμασι δὲ εὐαγγελικοῖς στηρίζει ἑαυτὸν ὁ κρατῶν. ῤῥσαι τὸν πλησίον, μοναχέ, ἀπὸ ἀμαρτίας, χωρὶς ὀνειδισμοῦ, ὄση σοι δύναμις· Θεὸς γὰρ τοὺς ἐπιστρέφοντας οὐκ ἀπωθεῖται. ῤῆμα κακίας καὶ πονηρίας μὴ ἀποκλείσης ἐν καρδίᾳ σου κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, μοναχέ, ἵνα δυνατὸς ᾦς τοῦ λέγειν· ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε 351 μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. ῤάθυμος μοναχὸς πνιγθήσεται ὑπὸ λογισμῶν, ὡς ὑπὸ ἀκανθῶν σίτος. Στέφανος καυχήσεως μοναχοῦ εἰρήνη καὶ ἀγιασμός· ὁ κεκτημένος αὐτὰ ὄψεται τὸν Κύριον. Σωφροσύνη μοναχοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν δοξάσει αὐτήν. Σοφία μοναχοῦ μὴ ἐν κοπολογία γινέσθω, ἀλλ' ἐν εὐσταθία καὶ πραότητι δοξαζέσθω. Σοφὸς ἔσται ὁ τοιοῦτος, καὶ πιστὸς οἰκονόμος εἰς πλῆθος ἀδελφῶν ἀποδειχθήσεται· σοφὸς γὰρ ἀληθῶς ἔστιν οὐχ ὁ τῷ λόγῳ διδάσκων, ἀλλ' ὁ τῷ ἔργῳ παιδεύων. Συνετὸς μοναχὸς φάλαγγι δαιμόνων πυκτεύσας ἄτρωτος διαμένει τῶν ἐκεῖθεν βελῶν. Στηριζόμενος μοναχὸς τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ συντρίψει τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος. Στόμα μοναχοῦ ἀνοιγέσθω λόγῳ Θεοῦ, καρδία δὲ αὐτοῦ μελετάτω λόγια Κυρίου ἀμετεωρίστως. Τίμιον κτῆμα μοναχοῦ παρθενία φωτὶ ἐλεημοσύνης καταλαμπομένη· τοῦτο φυλάξας μοναχὸς ἀσφαλῶς εἰσελεύσεται εἰς τὸν νυμφῶνα. Τήρησον ἐντολὰς Ὑψίστου, μοναχέ, καὶ πατέρων παραγγελίαν φυλάξαι σπούδασον, 352 ἀσκητά· ταῦτα γὰρ ποιῶν κληρονόμος τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀναδειχθήσῃ. Τολμηρὸς μοναχὸς ἐμπεσεῖται εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου· τὸν δὲ πρᾶον καταλήψεται εἰρήνη καὶ στέφανος ἀγιασματος. Τρυφητὴς μοναχὸς ἐν ἀπάταις ἔσται καὶ φαντασίαις νυκτεριναῖς· τοῦ δὲ νηστεύοντος ἄσπιλος ἢ κοίτη καὶ ἀφαντασίαστος ὁ ὕπνος αὐτοῦ. Τῷ φοβουμένῳ τὸν Θεὸν μοναχῷ οὐ συναντήσεται πρᾶγμα πονηρὸν· τὸν γὰρ τοιοῦτον φυλάττει ὁ Κύριος, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἔξει ὁ τοιοῦτος ἰλασμόν. Ὑποταγὴ μοναχοῦ οὐκ ἐν τῷ μείζονι γνωρίζεται, ἀλλ' ἐν πειρασμοῖς δοκιμάζεται. Ὑπομονὴ μοναχοῦ ἐν ταῖς θλίψεσι παρὰ πιστοῦ τελειουμένη, ἐλπίδα περιποιεῖται μὴ καταισχύνουσαν. Ὑπομονὴ μοναχοῦ ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς αὐτοῦ· ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. Ὑμνολογία μοναχοῦ ἀκατάπαυστος ἔστω· τὰ γὰρ Σεραφίμ ἀκαταπαύστως δοξολογεῖ. Ὑμνος πνευματικὸς ἔστω ἐν στόματί σου, μοναχέ, ἐπικουφίζων σοι τὸ βάρος τῶν ἐπερχομένων πειρασμῶν. Ὑπόμεινον, μοναχέ· βραχὺς γὰρ τῆς ὑπο 353 μονῆς ὁ καιρὸς, ἀπέραντοι δὲ οἱ τῆς ἀπολαύσεως αἰῶνες. Ὑπήκοος μοναχὸς εὐπαρρησιάστως τῷ σταυρῷ παραστήσεται· ὁ γὰρ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ Κύριος, <ὕπήκοος μέχρι θανάτου,> θανάτου δὲ σταυροῦ. Φωνὴ μοναχοῦ μὴ ἀνυψούσθω πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ. Φωνὴ μοναχοῦ ἐν πραότητι προσευχῆς εἰλικρινῶς ἀναπεμπέσθω πρὸς τὸν Θεὸν ἀκινήτοις χεῖλεσι. Φωστὴρ ἀληθινὸς ἐπὶ τῆς γῆς μοναχός, ὃς οὐκ ὠλίσθησεν γλώσση αὐτοῦ. Φίλος Χριστοῦ ὁ τοιοῦτος, καὶ ὃς οὐκ ἐσπίλωσεν ἀμαρτίαις σῶμα αὐτοῦ. Φόβος Θεοῦ συνέχων μοναχόν, ὡς πύργος ἀκαταμάχητος. Φόβον Θεοῦ μὴ κεκτημένος μοναχός, εὐάλωτος ἔσται τοῖς ὑπεναντίοις. Φῶς καθαρὸν ἐπὶ γῆς μοναχός, παρ' ᾧ οὐχ εὐρέθη φιλαργυρία· φιλαργυρία γὰρ οὕσα ρίζα πάντων τῶν κακῶν, οὐ τίκτει καρποὺς ἀγαθούς. Φαγεῖν κρέα καὶ πιεῖν οἶνον, ἄμεινον μοναχῷ, ἢ φαγεῖν ἐν καταλαλιαῖς σάρκας ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Φάγε, μοναχέ, ἄρτον σου μετὰ μέλιτος, πικρίας ἀπεχόμενος,

καὶ πίε οἶνόν σου μετὰ γάλακτος, νηπιάζων τῷ πνεύματι· μέλι γὰρ πικρίαν οὐκ ἔχει <καὶ> γάλα κακίαν οὐκ οἶδε. 354 Χρυσὸς δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ πυρὸς καὶ μοναχὸς ἐν πλήθει μοναζόντων γνωρισθήσεται. Χεῖρες μοναχοῦ ἔστωσαν ὁσίως ἀναπεπετασμέναι πρὸς τὸν Θεόν· χερσὶ γὰρ προτυπώσας τὸν σταυρὸν Μωυσῆς, κατηγωνίσαστο τὸν Ἀμαλήκ. Χάρις ἀγαθὴ ἐπὶ μοναχῷ ἔσταυρωμένῳ καὶ καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκοντι· χαίρουσι γὰρ ἐπ' αὐτῷ Ἄγγελοι εἰσδεχόμενοι αὐτὸν εἰς βασιλείαν οὐρανῶν. Χαλινὸς παθῶν μοναχοῦ νηστεία, ἀναίρεσις δὲ αὐτῶν προσευχὴ μετὰ ἐλεημοσύνης. Χάλαζα φθοροποιὸς ἀμπέλῳ ἄρτι τοὺς ἔλικας προβαλλομένη, χεῖρες μοναχοῦ κακῶς ἀπτόμεναι ἐν μοναστηρίῳ, ἄρτι συνισταμένῳ. Χιόνος λαμπρότερος μοναχός, ἀνώτερος σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν ὑπάρχων· Χριστὸν γὰρ ἀντὶ χρυσοῦ ποθῶν, ὄψεται αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης στεφανοῦντα αὐτόν. Ψίθυρος μοναχὸς διασκορπίζει πλῆθος μοναχῶν καὶ διασκεδάζει φίλους· ψάλλων δὲ μοναχὸς συνεχῶς συγκροτήσει φιλίαν πνευματικὴν. Ψιθυρίσας ὁ ὄφις τὴν Εὐάν τοῦ παραδείσου ἐξώρισε· ψιθυρίζων δὲ μοναχὸς ἐκεῖ 355 νῶ ὅμοιος ἔσται· τὴν γὰρ ψυχὴν τοῦ πλησίον ἀπόλλυσι καὶ τὴν αὐτοῦ οὐ διασώζει. Ψάλλων δὲ συνετῶς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐπακουσθήσεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ψυχὴ μοναχοῦ ἀμετεώριστον ἐχέτω τὸ ὄμμα πρὸς τὸν Θεόν· ψυχὴ γὰρ μοναχοῦ ἀποταξαμένη τῷ κόσμῳ καὶ νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ τῶν ἐπιγείων καταφρονήσει. Ψελλίῳ τρυπήσει τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος μοναχὸς ἔργοις ἀγαθοῖς περιβεβλημένος· ψυχὴ γὰρ μοναχοῦ εὐωδιάζουσα πνευματικῶς, φράσσει τὴν ὄσφρησιν τοῦ Δράκοντος ὁσίως, μὴ ὄσφρανθῆναι ἐν αὐτῷ μολυσμὸν ἡδονῆς. Ὡς καλόν, ἀδελφοί, κρατεῖν ἡδονῆς, καὶ ἀνώτερον εἶναι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν! Ὡ γὰρ πάρεστι φόβος Θεοῦ ἐν καρδίᾳ, τούτῳ μολυσμὸς ἡδονῆς οὐχ ἄπτεται. Ὡραῖος αἶνος ἐν στόματι μοναχοῦ ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀναπεμπόμενος Θεῷ. Ὡς θυμίαμα εὐώδες τὴν τούτου δέησιν προσδέξεται Κύριος. Ὡ ποταπὴ λύπη ἐν Ἀγγέλοις, μοναχοῦ δι' ἀπροσεξίαν ἔξω βαλλομένου τῆς βασιλείας! Ὡ ποταπὴ ὀδύνη Ἀγίοις, ἀσκητοῦ δι' ὑπερηφανίαν μὴ συνεισερχομένου τῷ Νυμφίῳ εἰς τὴν ἀγίαν παστάδα! Ὡ πόση χαρὰ ἐν 356 Ἀγίοις, ἀμαρτωλοῦ διὰ μετανοίας εἰσερχομένου εἰς βασιλείαν οὐρανῶν! Ὡ πόση εὐφροσύνη Ἀγίοις, ἀμαρτωλοῦ ἐπιστρέφοντος ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ! Ὡν μιμούμενοι τὴν πίστιν, πληρώσατε τὴν μετὰ χαρᾶς εὐφροσύνην. Ὡ μακάριοι Θεοῦ παῖδες, μοναχοί, ὧν οὐ κατηγωνίσαστο σαρκὸς ἐπιθυμία! Ὑμᾶς ἡ γῆ οὐ καλύψει, ἀλλ' οὐρανὸς σὺν Ἀγγέλοις εἰσδέξεται. Αὐτῷ τῷ Θεῷ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.